

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลภาษอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษอากร

พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลภาษอากรและให้มีวิธีพิจารณาคดี
ภาษอากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาล
ภาษอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษอากร พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ ภาษ้อากร ” หมายความว่า ภาษา อากร และคำภาคหลวง
ทุกชนิด และหมายความรวมถึง

(๑) แสตมป์ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

(๒) ค่าธรรมเนียมสำหรับการประทับตราไฟตามกฎหมายว่าด้วย
ไฟ

(๓) ค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าตามกฎหมายว่าด้วย
การส่งเสริมการลงทุน

(๔) ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอก
และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

(๕) ค่าธรรมเนียมการส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยกองทุน
สงเคราะห์เกษตรกร

(๖) เงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งออกต้องเสียตามกฎหมายว่าด้วยกองทุน
สงเคราะห์การทำสวนยาง

(๗) ค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นที่พระราชกฤษฎีกากำหนดให้
เป็นภาษ้อากรตามพระราชบัญญัตินี้

“ ศาลภาษ้อากร ” หมายความว่า ศาลภาษ้อากรกลาง หรือศาล
ภาษ้อากรจังหวัด

“ คดีภาษ้อากร ” หมายความว่า คดีแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณา
พิพากษาของศาลภาษ้อากร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑
ศาลภาษีอากร

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งศาลภาษีอากรกลางขึ้นในกรุงเทพมหานคร และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

ให้ศาลภาษีอากรกลางมีเขตอำนาจตลอดกรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี แต่บรรดาคดีที่เกิดขึ้นนอกเขตอำนาจของศาลภาษีอากรกลาง จะยื่นฟ้องต่อศาลภาษีอากรกลางก็ได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลภาษีอากรกลางที่จะไม่ยอมรับพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งที่ยื่นฟ้องเช่นนั้นได้ เว้นแต่คดีนั้นจะได้โอนมาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติหรือตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๖ ถ้าจะจัดตั้งศาลภาษีอากรจังหวัดขึ้นในจังหวัดใด ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ ซึ่งจะต้องระบุเขตอำนาจศาลนั้นไว้ด้วย

เขตอำนาจศาลภาษีอากรจังหวัดจะครอบคลุมเขตการปกครองหลายจังหวัดก็ได้

มาตรา ๗ ศาลภาษีอากรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งในเรื่องต่อไปนี้

(๑) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการ ตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร

(๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องของรัฐในหน้าที่ภาษีอากร

(๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร

(๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้น เพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร

(๕) คดีที่กฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร

มาตรา ๘ คัดตามมาตรา ๑ (๑) ในกรณีที่กฎหมายเกี่ยวกับ ภาษีอากรบัญญัติให้คัดค้านหรืออุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อเจ้าพนักงาน หรือคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดไว้ จะฟ้องคดีในศาลภาษีอากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธี การ และระยะเวลาเช่นว่านั้น และได้มีการวินิจฉัยขาดคำคัดค้านหรือ คำอุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้นแล้ว

มาตรา ๙ คัดตามมาตรา ๑ (๑) ในกรณีที่กฎหมายเกี่ยวกับภาษี อากรบัญญัติให้ขอคืนค่าภาษีอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา ที่กำหนดไว้ จะดำเนินการในศาลภาษีอากรได้ก็ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเช่นว่านั้น

มาตรา ๑๐ เมื่อศาลภาษีอากรเปิดทำการแล้ว ห้ามมิให้ศาล ชั้นต้นอื่นรับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากรไว้พิจารณาพิพากษา

ในกรณีมีปัญหาว่าคดีใดจะอยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากรหรือศาล ยุติธรรมอื่นไม่ว่าจะเกิดปัญหาขึ้นในศาลภาษีอากรหรือศาลยุติธรรมอื่น

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กันยายน ๒๕๒๘

ให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๑ คดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้น คดีความทุกฝ่ายอาจตกลงกันร้องขอให้โอนคดีไปพิจารณาพิพากษาในศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้นก็ได้ แต่ห้ามมิให้โอนคดีตามคำขอเช่นนั้น เว้นแต่ศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้นจะได้อินยอมก่อน

มาตรา ๑๒ ให้ศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้นเป็นศาลยุติธรรมชั้นต้นตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมและให้นำบทบัญญัติแห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

ผู้พิพากษาในศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้น

มาตรา ๑๓ ในศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้น ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้นหนึ่งคน และให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้นตามจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนด

ในศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้น ให้มีผู้พิพากษาหัวหน้าศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้นศาลละหนึ่งคน

มาตรา ๑๔ อธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้น รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้น และผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้น จะได้

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งมีความรู้หรือความชำนาญใน
เรื่องเกี่ยวกับภาษาอากร

มาตรา ๑๕ การนั่งพิจารณาและพิพากษาในศาลภาษาอากร ต้องมี
ผู้พิพากษาอย่างน้อยสองคน จึงเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีภาษาอากร

มาตรา ๑๖ การดำเนินกระบวนการพิจารณานอกจากการนั่งพิจารณา
และพิพากษาคดี ผู้พิพากษาศาลภาษาอากรคนใดคนหนึ่งมีอำนาจกระทำ
หรือออกคำสั่งใด ๆ ได้

หมวด ๓

วิธีพิจารณาคดีภาษาอากร

มาตรา ๑๗ กระบวนพิจารณาในศาลภาษาอากรให้เป็นไปตาม
บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และข้อกำหนดตามมาตรา ๒๐ ในกรณี
ที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ถ้าคู่ความประสงค์จะแต่งตั้งบุคคลใดที่มีภูมิสำเนา
ในเขตอำนาจศาลภาษาอากรเพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสารแทนตน ให้ยื่น
คำขอต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น เมื่อศาลอนุญาตแล้วจะส่งคำคู่ความหรือ
เอกสารแก่บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งนั้นก็ได้

ถ้าคู่ความไม่มีภูมิสำเนาหรือสำนักทำกรงานในเขตอำนาจศาล
ภาษาอากรที่พิจารณาคดี ศาลนั้นอาจสั่งให้คู่ความแต่งตั้งบุคคลที่มีภูมิสำเนา

ในเขตอำนาจศาลนั้นซึ่งจะเป็นการสะดวกในการส่งคำคู่ความหรือเอกสาร ภายในเวลาที่ศาลกำหนด เพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสารแทน

ถ้าคู่ความไม่ดำเนินการตามคำสั่งศาลตามวรรคสอง การส่งคำ คู่ความหรือเอกสารจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ศาลที่พิจารณาคดี แจ้งให้คู่ความมารับคำคู่ความหรือเอกสารนั้นแทนการส่งโดยวิธีอื่นก็ได้ การส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยวิธีเช่นว่านี้ให้มีผลใช้ไต่เมื่อพ้นเจ็ดวัน นับแต่วันปิดประกาศ

การส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลที่ได้รับแต่งตั้ง ให้กระทำได้ เช่นเดียวกับการส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่คู่ความ หรือการส่งโดยวิธี อื่นแทน ดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง การส่ง คำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคนี้ให้มีผล ใช้ไต่เมื่อพ้นเจ็ดวันนับแต่วันส่งหรือสืบหาวันนับแต่วันที่ได้มีการส่งโดย วิธีอื่นแทน

มาตรา ๑๘ ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือ ตามที่ศาลฎีกาหรือศาลฎีกาชั้นต้น ศาลฎีกาชั้นต้นหรือขยายได้ตาม ความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

มาตรา ๒๐ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาชั้นกลางโดยอนุมัติ ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการ พิพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐาน ใช้บังคับในศาลฎีกาชั้นต้นได้

ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับ
ได้

มาตรา ๒๑ ศาลภาษีอากรหรือศาลฎีกาอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือ
ผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ตัดสิทธิของคู่ความในอันที่จะขอให้เรียกผู้
ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญฝ่ายตนมาให้ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติมความ
เห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๒ เมื่อศาลภาษีอากรแจ้งกำหนดนัดพิจารณาให้คู่ความ
ฝ่ายใดทราบแล้ว คู่ความฝ่ายนั้นไม่มาศาลภาษีอากรตามกำหนดนัด ให้
เป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายนั้นมารับทราบกำหนดนัดต่อไปจากศาลภาษี
อากรเอง หากไม่มารับทราบ ให้ถือว่าคู่ความฝ่ายนั้นได้ทราบกำหนดนัด
ต่อไปแล้ว

มาตรา ๒๓ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลภาษีอากรหรือ
ศาลฎีกาขอให้มาให้ความเห็น ได้รับค่าวิทยากร ค่าพาหนะเดินทาง และ
ค่าเช่าที่พักตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด

หมวด ๔

อุทธรณ์

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลภาษีอากร

ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๒๕ ในคดีทราคาดทรัพย์สิ้นหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทไม่เกินห้าหมื่นบาท ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีนั้นในศาลฎีกาอาจทำได้หากความเห็นแย้งไว้หรือได้รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือถ้าไม่มีความเห็นแย้งหรือคำรับรองเช่นนั้น ต้องได้รับอนุญาตให้อุทธรณ์เป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกากลาง

มาตรา ๒๖ คำสั่งของศาลฎีกาอารักขาในเรื่องดังต่อไปนี้ ให้อุทธรณ์ฎีกาตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

(๑) คำสั่งให้จำคุก กักขัง หรือปรับผู้ใดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

(๒) คำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา หรือคำสั่งเกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

มาตรา ๒๗ ให้ประธานศาลฎีกาจัดตั้งแผนกคดีฎีกาอารักขาในศาลฎีกาเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีฎีกาอารักขาที่อุทธรณ์มาจากศาลฎีกาอารักขา

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ประธานศาลฎีกาเห็นสมควร จะให้มีการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายใดในคดีฎีกาอารักขาโดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาก็ได้

มาตรา ๒๙ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ว่าด้วยการพิจารณาและชี้ขาดคดีสันคดี

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กันยายน ๒๕๒๘

ในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกา มาใช้บังคับแก่การพิจารณาและการขาด
ตัดสินคดีภาษาอากรในศาลฎีกาโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๐ คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลภาษาอากร
ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลแพ่งหรือศาลอื่นในวันเปิดทำการของแผนกคดี
ภาษาอากรในศาลแพ่ง ให้ศาลนั้นคงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป โดย
ถือว่าคดีนั้นมีใช้คดีภาษาอากรตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓๑ ในระหว่างที่ศาลภาษาอากรกลางยังมิได้เปิดทำการ
ให้จัดตั้งแผนกคดีภาษาอากรขึ้นในศาลแพ่ง โดยมีอำนาจและเขตอำนาจ
เช่นเดียวกับศาลภาษาอากรกลาง และให้เปิดทำการภายในสองร้อยสี่สิบ
วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ

เมื่อแผนกคดีภาษาอากรในศาลแพ่งเปิดทำการแล้วให้นำมาตรา
๑๐ และมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอธิบดี
ผู้พิพากษาศาลภาษาอากรกลาง

ข้อกำหนดใดที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งออกตามมาตรา ๒๐ ให้
มีผลใช้บังคับได้จนกว่าอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาษาอากรกลางจะได้ออกข้อ
กำหนดใหม่แทนข้อกำหนดนั้น

มาตรา ๓๒ เมื่อศาลภาษาอากรกลางเปิดทำการแล้ว ให้โอนบรรดา
คดีที่ค้างในแผนกคดีภาษาอากรในศาลแพ่งไปดำเนินกระบวนการพิจารณา

และพิพากษาในศาลฎีกาอากรกลาง และให้ศาลฎีกาอากรกลางมีอำนาจ
ออกหมายบังคับคดี ออกหมายจับลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือทำคำวินิจฉัย
ชี้ขาดในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งใน
คดีที่โอนมานั้นด้วย

มาตรา ๓๓ ในระหว่างที่ศาลฎีกาอากรจังหวัดยังมีได้เปิดทำการ
ในท้องที่ใด ให้ศาลฎีกาอากรกลางมีเขตอำนาจในท้องที่นั้นด้วย โจทก์จะ
ยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่จำเลยมีภูมิลำเนาก็ได้ ให้ศาลจังหวัด
แจ้งไปยังศาลฎีกาอากรกลาง เมื่อศาลฎีกาอากรกลางส่งรับคดีนั้นไว้
พิจารณาแล้วศาลฎีกาอากรกลางอาจออกไปนั่งพิจารณาพิพากษา ณ ศาล
จังหวัดแห่งท้องที่นั้นหรือกำหนดให้นั่งพิจารณาพิพากษา ณ ศาลฎีกาอากร
กลาง สุดแล้วแต่ศาลฎีกาอากรกลางจะเห็นสมควร

ศาลฎีกาอากรกลางอาจขอให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ซึ่ง โจทก์ยื่น
คำฟ้องไว้หรือศาลจังหวัดอื่นใดดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ อันมิใช่เป็น
การวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลจังหวัดนำวิธี
พิจารณาคดีฎีกาอากร มาใช้บังคับแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณา ในศาล
นั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิถสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กันยายน ๒๕๒๘

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่คดีภา
ษาอากรเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากคดีแพ่งโดยทั่วไป เพราะเป็นข้อ
พิพาทระหว่างเอกชนกับรัฐอันเนื่องมาจากการประเมินหรือการจัดเก็บภาษ
ซึ่งหากได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาที่มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาทางด้าน
ภาษาอากรโดยเฉพาะ ก็จะทำให้การพิจารณาคดีภาษาอากรเป็นไปได้โดยรวดเร็ว
ยิ่งขึ้น จึงสมควรจัดตั้งศาลภาษาอากรขึ้นเพื่อพิจารณาคดีภาษาอากรโดยมีวิ
ษัยพิจารณาคดีเป็นพิเศษ ยกเว้นชั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่งบางอย่างเพื่อให้เกิดการคล่องตัวยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัติ